

VZKŘÍŠENÍ

FARNÍ ZPRAVODAJ

Moji milí,

jednou jsem viděl obrázek zpovědnice s nápisem **Be brief. Be blunt. Begone!** V češtině to nevyzní tak pregnantně: **Buďte struční, řekněte to naplno, ať už jste pryč.** Možná je to pro někoho pohoršlivý pokyn. Snad s tou poslední částí bychom všichni souhlasili – zpověď si většinou nikdo moc neužívá. Tedy pokud jde opravdu o zpověď. A tady jsme právě u toho.

Ke svaté zpovědi chodíme proto, abychom prosili Boha za odpuštění hříchů, kterými jsme ho urazili a zarmoutili. Psychologie se snaží lidi přivést k tomu, aby odpustili *sami sobě*. Možná pod vlivem tohoto pojetí si někdy lidé pletou svátostnou zpověď a psychoterapii. Vždyť jde přece také o odpuštění. Jedno, jestli mi odpustí Bůh, nebo jestli dojdou ke klidu v duši vlastním sebezpřesvědčováním. Hlavní je, abych odešel s dobrým pocitem. Toto je mimochodem také důvod, proč se někteří zpovědi vyhýbají, pokládají ji za nepříjemnou záležitost, bojí se jít ke zpovědi. Je to o pocitech, o tom, že se cítím špatně, ne o tom, že jsem urazil Boha.

Bůh je nekonečný, člověk je konečný. Urážka Boha, kterou je každý hřích, je mnohem vážnější než to, jak se zrovna cítím. Boží čest je důležitější než moje pocity. Svátostná zpověď nás tedy mimo jiné učí netočít se kolem sebe sama, ale mít na prvním místě Boha. Jednoduše řečeno, Bůh tady není kvůli nám, ale my jsme tady kvůli Bohu. Je zdroj a plnost blaženosti. Nic mu nemůžeme vzít ani dát. On ale může dát všechno nám. Je cílem a naplněním našeho života. Jen mu to musíme dovolit. Nesmíme se točit jen kolem sebe.

Z obsahu

- Úvodní slovo
- Zprávy z farnosti
- Kronika
- Knižní okénko
- Křížové cesty
- Zpovědní zrcadla
- Pro děti
- Bohoslužby
o Velikonocích

Samozřejmě, že člověk někdy potřebuje víc času k tomu, aby se dobře vyjádřil a základní ctností zpovědníka musí být trpělivost. I když je ale kněz na místě Božím, nemůže nahradit Boha v rozhovoru. Kněz může a měl by pochopit. Může poradit, musí být milosrdný. Ale nemodlíme se k němu. No, a modlitba je právě rozhovor s Bohem. Můžeme mu říci úplně všechno. Můžeme mu „to vysvětlovat“ jak dlouho chceme.

Myslím, že by se možná někomu mohl hodit trochu rozšířenější návod než ten, který jsem uvedl na začátku. Tady je:

Měli bychom

1. pravidelně a důkladně zpytovat své svědomí;
2. trpělivě počkat, až na nás přijde řada;
3. přijít na začátku doby, na kterou jsou zpovědi naplánovány, ne pár minut před koncem;
4. mluvit zřetelně, ale nikdy ne tak nahlas, aby nás mohl slyšet někdo další;
5. vyjádřit naše hříchy jasně a stručně, bez dlouhého povídání;
6. vyznat všechny smrtelné hříchy co do počtu a druhu;
7. pečlivě poslouchat rady, které kněz dává;
8. vyznávat hříchy své a ne hříchy někoho jiného;
9. pečlivě poslouchat a pamatovat si uložené pokání a ujistit se, že mu rozumíme;
10. používat pro zpověď běžnou formuli, aby nám byla blízká, a tak pohodlná;
11. nikdy se nebát říci něco „trapného“ - prostě to říci;
12. nikdy si nedělat starosti o to, že si o nás kněz myslí, že jsme hloupí – obvykle na něj zapůsobí naše odvaha;
13. nikdy se nebát, že by kněz neutajil naši zpověď – je vázán tajemstvím;
14. nikdy nevyznávat „sklony“ nebo „boje“, jen hříchy;
15. nikdy neopouštět zpovědnici dříve, než kněz dokončí udílení rozhřešení;
16. naučit se nazpaměť úkon pokání na konci vyznání hříchů;
17. odpovědět stručně na otázky kněze, pokud žádá o vysvětlení;
18. klást otázky, když nerozumíme tomu, co má na mysli;
19. mít na paměti, že někdy mohou mít kněží špatné dny stejně jako my;
20. pamatovat, že i kněží musí chodit ke zpovědi – vědí, čím procházíme.

Přeji nám všem, abychom měli ze svátosti smíření co největší užitek, který je ovšem přímo úměrný naší lásce k Bohu.

P. Karel

■ ■ ■ ZPRÁVY

■ **Postní duchovní obnova**

V sobotu **9. března** dopoledne od 9 do 12 hod., zakončená mší svatou. Hlídní dětí bude zajištěno. Rodiče, kteří máte o hlídání zájem, zapisujte své děti v sakristii.

■ **Velký jarní farní úklid před Květnou nedělí**

V pátek **22. března** od 14 hod. a v sobotu **23. března** od 8 do 11 hod. nebo kdykoli podle dohody. Všem pomocníkům děkujeme za pomoc.

■ Farní výměna knih

Další swap/výměna knih se uskuteční na 4. neděli postní, **10. března**, po každé dopolední mši svaté. Knihy k výměně můžete nosit již teď – Lídě Burianové, Jiřímu Hrdému, Kateřině Zýmové nebo do farní knihovny.

■ Noc kostelů v našem kostele

V pátek **7. června** od 18 hodin. Uvítáme nejen vaše nápady a náměty, které by se případně daly uskutečnit, ale i pomoc s organizací.

■ Červnový pobyt nejen seniorů a rodin s dětmi v Mariánských Lázních

Od úterý 11. do pátku 14. června 2024 zvezme na již tradiční duchovní a poznávací pobyt, tentokrát jsme pro vás vybrali Mariánské Lázně. Ubytování v hotelu Bohemia ve dvoulůžkových pokojích. Plánujeme výlety do okolí, přátelská setkání, duchovní a kulturní program, cena cca 3000 Kč včetně snídaně. Lze přikoupit masáže. Zájemci, hlaste se, prosím, v sakristii spolu se zálohou 1 500 Kč.

Na všechny se těší P. Vladimír a Lída

■ Výstava – Do domu Hospodina chodíme s radostí

Při příležitosti oslav 30 let posvěcení kostela pořádáme výstavu z umělecké oblasti – výtvarné, fotografické, hudební, básnické či literární pro děti i dospělé.

Uzávěrka v neděli **9. června**, jednotlivé umělecké příspěvky odevzdávejte v sakristii. Nezapomeňte je označit jménem, u dětí i věkem. Všechny práce vystavíme, představíme, necháme zaznít a odměníme na vernisáži v sobotu **15. června** na farním agapé.

■ Posvícení

V rámci oslav 30 let posvěcení kostela proběhne v sobotu **15. června** od 11 hodin mše svatá, kterou bude celebrovat pan biskup Stanislav Příbyl. Po mši bude možnost setkání u pohoštění ve farním sále.

■ Letní farní tábor

Milé děti, milí rodiče. Rádi bychom všechny děti pozvali na letní tábor v Hostinném v termínu od 27.7 do 9. 8. 2024. Na skautskou základnu se vracíme již po druhé. Poprvé jsme byli v roce 2019. Pro některé ze starších dětí už je to tedy známé místo. Nicméně se na všechny z vás moc těšíme, ať už jste s námi v Hostinném byli, nebo krásu tohoto místa obklopeného parkem teprve poznáte.

Příhlášky najdete opět na webu farnosti (<https://www.farnoststrasnice.cz/doky/prihlaska-tabor-2024.pdf>) a vyvěšené na nástěnkách.

Hanka Dvořáková a ostatní vedoucí

■ ■ OHLÉDNUTÍ ZA SWAPEM/FARNÍ VÝMĚNOU KNIH

„*To si vážně můžu jen tak vzít? Vždyť jsou úplně nové.*“... „*To jsou poklady! Úžasné. Nemám slov...*“. I těmito slovy se radovaly účastnice druhé farní výměny knih, která se konala první říjnovou nedělí. Přinášíme další ohlédnutí a pozvánku na postně-radostný swap knih, který se uskuteční 4. nedělí postní.

Když v ohláškách zazní, že se opět bude konat swap knih, knihomol tiše zajásá a už předem se těší. Doma pak vytahuje z poliček knížky, které by rád poslal dál. Při večerním examenu poděkuje za tu radost Pánu. V „den D“ se dostaví do kavárny s náručí „očtených knížek“, jak to nazval náš P. Karel. Rozhlédne se po vystavených knihách k výměně a rozebrání a začnou knihomolské žně:

Vedle **Hořké čokolády** skvělé křesťanské spisovatelky Hany Pinknerové tu leží **Dokonalá svoboda** a **A vody plynou** benediktinské mnišky Marie Calasanz Ziescheové. A znovu Hana Pinknerová – ve sbírce fejetonů **Co Bůh šeptá maminkám**, hledá *Boží milostné vzkazy* (ano, tak to nazývá). Karmelitán Christopher O’ Donnell zve k usednutí u nohou Matky Boží v útlé knížčce **O Panně Marii**. Jiný karmelitánský bratr, bratr Vojtěch od sv. Hedviky, seznamuje čtenáře se sv. Janem od Kříže v díle **Vcházím v nepoznané**. O svatém Janu od Kříže, bratru zamilovaném do svého Boha, se lze dočíst též ve sborníku **Učitel víry**. A když jsme u toho Karmelu – slovenská knížka **Pod ochranou škapuliara** Jerzyho Zieliňského, OCD také láká k přečtení a *ruminatiu* (přežvykování). Od rozjímání lze plynule přejít k aktivní pomoci bližním za přispění další slovenké knížky: **Modlitby a pobožnosti za duše v očistci**.

Jsou tu i knížky pro menší čtenáře, kteří se mohou vypravit s malíčkem Neznámkem do Slunečního města, nebo letět raketou Na Měsíc. Klasická foglarovka **Přístav volá** nebo **Dobrodružství v Zemi nikoho** láká k přečtení pány kluky. A mnoho dalších skvělých knížek nabízí farní swap.

A knihomol vybírá, a snaží se sám sebe přemluvit, aby pro tentokrát nejednal podle hesla sv. Terezy Ježiškovy *vybírám si všechno*. Domů se knihomol vrací s náručím těch všech úžasných knih a cestou přemýšlí, do které se pustí jako první. A je tu večer, další examen a další díky Pánu, který nám tento krásný swap daroval. Velké díky patří naší farní knihovně a milé paní knihovnici, pod jejíž záštitou se knižní swap koná.

„A Pane! V tomto examenu Ti chci svěřit, že se velmi těším na další swap knih!“ uzavře knihomol svou večerní modlitbu a těší se a těší. Protože, jak říká v názvu své knihy kněz Petr Vrbacký: **Těšit se je nejhezčí**. Myslíte, že má pravdu?

PS: Chcete-li, napište na e-mail Leona.Kropackova@seznam.cz název alespoň jedné knížky, kterou jste ulovili na farním knižním swapu. Tři vylosovaní čtenáři dostanou malý (neknížní) s láskou vyrobený dárek.

Leona Kropáčková

Neděle 10. března je čtvrtá postní, růžová – radostná. Čas odříkání se v té době přehoupne do své druhé poloviny. Kdo si předsevzal, že by si v rámci postních aktivit chtěl třeba vytřídit knihovnu, bude mít ideální příležitost. Vytřížené knihy udělají radost novým majitelům. A kdo by chtěl chytit „druhý postní dech“ a znovu se opřít do svých (nebo nových) předsevzetí, možná během nedělního dopoledne ve farní kavárně najde takové čtení, které obnoví jeho postní předsevzetí a pomůže opět zajet na hlubinu. Knihy na výměnu lze průběžně nosit do knihovny, nebo předat Lidě nebo Jiřímu.

■ ■ SENIOŘI

Kostel sv. Haštala

Předadventní seniorská výprava byla tentokrát do kostela sv. Haštala, který již nyní není kostelem farním, ale filiálním kostelem Matky Boží před Týnem. Průvodcem nám byl pastorační asistent p. Štěpán Filipec.

Předchůdcem dnešního kostela byla trojlodní románská bazilika z 12. stol.

Ve 14. stol. se začal budovat v těsné blízkosti gotický kostel a to tak, aby románský mohl stále sloužit bohoslužbám. Nynější kostel je čtyřlodní, krom jižní a hlavní lodi byl na severní straně zbudován dvoulodní síňový prostor. K chóru byla připojena původně samostatná gotická kaple Všech svatých – dnešní sakristie. V ní byly odhaleny zlomky gotických fresek. Při požáru v 17. stol. klenba v hlavní lodi spadla a byla nahrazena barokní klenbou valenou. Současné vybavení kostela je převážně barokní, hlavní oltář je novorenesanční. Varhany, na které hrával Antonín Dvořák sem byly přemístěny z kostela sv. Vojtěcha.

Karel IV., velký sběratel relikvií přivezl r. 1368 do Prahy lebku sv. Haštala a daroval ji kostelu. V současnosti je tato relikvie uložena ve Svatovítské katedrále. Nejstarším mobiliářem je cínová křtitelnice z r. 1550, která dodnes slouží svému účelu. Zvláštní pozornost si zaslouží pašijové sousoší Kalvárie, Ježíš v Getsemanské zahradě, jeho bičování, trním korunování, nesení kříže. Autorem je Ferdinand Maxmilián Brokoff.

Proti kostelu stojí bývalá barokní márnice, která byla součástí svatohaštalského hřbitova. V r. 1712 byla upravena na kapli Nejsvětější Trojice a po zrušení hřbitova r. 1832 přestavěna na obytnou budovu. Dodnes je v ní zachována nástropní freska. Přípomínkou hřbitova je vyznačení křížů v dlažbě kolem kostela.

Zdeňka Bajerová a Jarmila Ševčíková

Výstava Petr Brandl – Příběh bohéma

Novoroční výpravou seniorů se tentokrát stala komentovaná výstava Petr Brandl – Příběh bohéma. Průvodkyní nám byla již naše známá Alexandra Brabcová, jejíž výklad byl jako vždy perfektní.

Malířův život byl plný kontrastů. Na jedné straně byl oceňován pro své malířské mistrovství – mezi jeho zákazníky patřili přední šlechtici i církevní hodnostáři, pro něž tvořil obrazy vyjadřující hlubokou zbožnost. Dodnes je obdivován za svoji práci se světlem, pro niž byl později nazván „malířem světla“. Na druhé straně se pro svůj neuspořádaný životní styl dostával opakovaně do potíží. Ve snaze vyrovnat se životnímu stylu šlechty dokázal promrhat vysoké částky získané za svá díla. Byl neustálým dlužníkem, dostal se i do vězení a nevyhnul se ani soudním sporům o výživné s manželkou Helenou.

To však nic nemění na tom, že Brandl patří k nejdůležitějším reprezentantům vrcholně barokní malby ve středoevropském prostoru a ve svých nejlepších pracích dosahuje tehdejší nejvyšší úrovně.

Petr Brandl se téměř nikdy nepřipravoval na svá malířská díla skicami, maloval přímo na plátno. Případné opravy a změny byly do obrazu zakomponovány. To dokládají rentgenové snímky.

Výstava byla nádherná, žel skončila již 11. února.

Zdeňka Bajerová

Prvním kulturním výletem strašnických farníků v letošním roce byla návštěva Valdštejnského paláce v úterý 28. ledna. Je zde umístěna výstava nazvaná „Příběh bohéma“ o životě a díle nejvýznamnějšího malíře vrcholného baroka Petra Brandla, někdy nazývaného „český Rembrandt“.

Přivítala nás a výstavou provedla milá a věci velmi dobře znalá paní průvodkyně. Seznámila nás se způsobem práce umělce, s jeho uměleckým vývojem a jmenovala také některé jeho současníky, kterými se inspiroval nebo se u nich učil např. K. Škréta, Halbax, Schroder. Ukázky jejich děl jsou také vystaveny.

Výstava obsahuje asi 70 obrazů. Mnohé prošly před vystavením restaurováním. Zajímavé byly rentgenové snímky, které odhalily přemalbu původního díla. Brandl maloval pro kláštery, šlechtická sídla i pro soukromé objednavatele. Maloval obrazy s náboženskou tematikou, veliká oltářní plátna, obrazy s příběhem, portréty a zobrazoval i reálný život. Paní průvodkyně nás upozornila na jeho mistrovství při práci se světlem a stínem, které je zjevné na mnoha jeho dílech.

Hned u vstupu do výstavního sálu nás ohromí dva rozměrné obrazy „Zvěstování Panně Marii“ od K. Škréty a P. Brandla. Z dalších exponátů můžeme jmenovat „Kristův Křest“, velmi známé vrcholné dílo „Stařec Simeon s Ježíškem“, „Svatý Augustin“, „Svatá Luitgarda“, „Zkáza Sodomy“, „Historie Josefa Egyptského“, „Klanění tří králů“, které prý si Brandl zvláště cenil a námět z běžného života např. „U felčara“ a „Dívka s číši“.

Brandl byl ve své době velmi známý a uznávaný umělec. Práce měl nadmíru, zakázky se jen hrnuly. Byl si vědom svých kvalit o čemž svědčí i sebejistý a hrdý výraz na jeho autoportrétech. Dovedl svou práci ocenit a požadoval velké honoráře. Státisíce zlatých, které prý získával, však vždy rychle prohýřil. Užíval života plnými doušky, zamiloval si luxus, šlechtický styl, lahůdky, paruky, drahé oblečení atd. Peníze neuváženě rozhazoval, ocital se ve dlužích, dokonce byl vězněn ve vězení pro dlužníky.

Brandl byl ženatý a měl děti. Manželství bylo nešťastné. Ke své rodině se choval nezodpovědně, finančně ji nezajistil, když peníze neuváženě prohýřil.

Petr Brandl byl obdařen velikým talentem, který úsilím a láskou k malování rozvinul a zanechal po sobě mimořádné dílo, které budou obdivovat i další generace. Za to je třeba ho pochválit.

Výstava potrvá do 11. 2. 2024 a všem vřele doporučujeme ji navštívit.

Alena Šmídová

Dvojí ohlédnutí za farní poutí do Filipova

Letos v lednu naše farnost tradičně uspořádala poutní cestu do Filipova. A tak v pátek 12. 1. na přelomu půlnoci se autobus téměř zcela naplněný našimi farníky spolu s řadou „přespolních“ vydal na cestu. Asi ve tři hodiny ráno jsme dorazili do Filipova, poutního místa, kde došlo v r. 1866 k zázračnému uzdravení (mimořádně podle církevních pramenů se jedná o 1. uznaný zázrak na českém území). Tento zázrak je dle encyklopedie o rakouských poutních místech z r. 1913 srovnatelný s proslulým uzdravením ve francouzských Lurdech.

V r. 1835 se na saských hranicích narodila Magdaléna Kadeová. Do devatenácti let zdravé děvče náhle onemocnělo, nejdříve západem plic a později i dalšími nemocemi. Těžké nemoci se vlekly přes 10 let, ošetřující lékaři označili její onemocnění za nevléčitelné A právě 13. ledna r. 1866, když se již nemocí vyčerpaná a umírající Magdaléna celou noc modlila, se ve čtyři hodiny ráno (podle její pozdější výpovědi před komisí a pod přísahou) místnost prozářila oslnivým světlem. Magdaléna uviděla krásnou paní se žlutou korunkou na hlavě, která jí řekla: „Mé dítě, od nynějška se to hojí“. Již ráno se Magdaléna cítila lépe a během několika dní se zcela uzdravila (dožila se věku 70 let). Jednalo se o mimořádné milostné uzdravení. Církev uznává zázračné (mimořádné) uzdravení tehdy, když jsou splněny tři podmínky: musí se jednat o nevléčitelnou nemoc (s největší pravděpodobností se u Magdaleny jednalo o rakovinu prsu), musí dojít k okamžitému uzdravení, a nemoc se nesmí opakovat. Tyto tři podmínky byly jednoznačně naplněny.

V místě původního domku, kde Magdaléna bydlela a kde došlo k zázračnému uzdravení, byla postavena milostná kaple, kam se mnozí z blízkého i dalekého okolí chodili modlit za uzdravení. Pro stále se zvyšující počty poutníků byl vedle milostné kaple postaven a v r. 1885 vysvěcen současný kostel, v jehož boční kapli je umístěna postel, ve které ležela nemocná Magdaléna. Při 60. výročí zjevení, tedy 13. 01. 1926 byl kostel povýšen papežem Piem XI. na baziliku minor.

Po 2. světové válce došlo k velikému úpadku nejenom Šluknovského výběžku, a místní krajina se stala krajinou NIKOHO. V roce 1953 se dokonce před bazilikou objevil ostnatý drát označující hraniční pásmo, tedy VSTUP ZAKÁZÁN. Až když se tehdejší mocní přesvědčili, že se kostelem nedá přejít hranice do sousední NDR, dovolili kostel opět otevřít. Až 100. výročí posvěcení kostela přineslo postupné oživení poutního místa. V červnu 1985 mohli přijít poutníci z Čech, Moravy, Slovenska, Rakouska a obou částí Německa k projevení smíru s Bohem i lidem rodného kraje.

Před začátkem letošní slavnostní poutní mše sv. jsme měli zhruba jednu hodinu čas na prohlídku baziliky i boční kaple, ale hlavně milostné kaple, která byla zcela zaplněna

modlícími se poutníky. Celkově v tom nočním, nebo spíš ranním čase to byl nepopsatelný zážitek. Následně byla sloužena česko – německá slavnostní mše sv. za účasti litoměřického biskupa Mons. Jana Baxanta a odhadem asi čtyřiceti kněží z Čech, Německa a Polska. Na závěr mše sv. před slavnostním požehnáním pan biskup zmínil, že se jednalo o jeho poslední účast na výroční mši tohoto poutního místa a pomyslně „předal žezlo“ svému nástupci P. Stanislavu Příbylovi. A právě P. Stanislav Příbyl byl v r. 2016 (150. výročí zázračného uzdravení) hostem rozhlasového vysílání stanice Vltava v pořadu Telefonotéka. Velice zajímavé vyprávění budoucího litoměřického biskupa a dalších hostů o poutním místě baziliky minor Panny Marie Pomocnice křesťanů ve Filipově je možné si poslechnout na: <https://vltava.rozhlas.cz/p-stanislav-pribyl-a-p-benno-benes-150-let-poutního-místa-filipov-ve-sluknovskem-5018127>.

Po slavnostní poutní mši sv., někdy kolem šesté hodiny ranní, jsme nasedli do autobusu a plni krásného prožitku a načerpání potřebné duchovní síly do dalších dnů jsme se vydali na cestu zpět. Myslím si, že nikdo z přítomných nelitoval téměř probdělé noci, a rádi se budeme ve vzpomínkách a modlitbách vracet do Filipova. Tím, že pouť letos vyšla na noc z pátku na sobotu, byla obrovská příležitost navštívit toto mimořádné poutní místo. Proto mě docela překvapilo, že tuto možnost nevyužilo více našich farníků.

KK

Každý rok pořádá naše farnost pouť do Filipova. Pro neznalé je to místo v severních Čechách na hranici s Německem. 13. 1. 1866 se zde nad ránem zjevila Panna Maria těžce nemocné Magdaleně Kade a oznámila jí, že se uzdraví. Ráno Magdalena, do té doby upoutaná na lůžko, vstala zcela zdravá a byla schopná hned pracovat. V roce 1873 vznikla na místě jejího rodného domu kaple Uzdravení nemocných a v roce 1885 ještě přilehlý kostel Panny Marie Pomocnice křesťanů, s čestným titulem bazilika minor. Na výročí zjevení se zde pravidelně ve 4 hod. koná mše svatá, na kterou se sjíždí poutníci nejen z Čech, ale i Německa.

Když jsem se o pouti doslechla poprvé, hned jsem svou účast zavrhla. To není nic pro mě, ve čtyři ráno?! To bych nevládla, pomyslela jsem si. A dlouhá léta mě návštěva Filipova mýjela. Až předloni. Oznámení o pouti mě nenechávalo v klidu. Mám přece za co děkovat a stále za něco prosím... Rozhodla jsem se tedy své úsilí podpořit obětí probdělé noci.

Místo samotné na mě velmi zapůsobilo. Při modlitbě v kapli zjevení jsem doslova cítila Mariinu péči a pomoc. Mše pak pro mě byla krásnou oslavou Božího milosrdenství. Avšak i když jsem z poutě byla nadšená, nevyspání bylo přeci jen náročné, takže s pocitem dobře splněného úkolu jsem s další poutí nepočítala.

Rok 2023 byl ale u nás v rodině ve znamení několika vážných onemocnění. Prosila jsem Pannu Marii i Magdalenu Kade o přimluvu a slíbila jsem tehdy, že přijedu do Filipova poděkovat. A tak jsem se zúčastnila i letos. I tentokrát jsem zažívala pocity vděčnosti za mocné přimluvy a za to, jak se Bůh stará. Moje babička mě vždycky učila: „Pamatuj si, že modlitba zmůže moc!“ A tak se tím řídím.

Teď už vím, že jsem zde snad nebyla naposledy. Jistě i vy máte o co prosit a za co děkovat. Takže pokud jste se ještě neodhodlali, zkuste to, stojí to opravdu za to!

■ ■ ■ POZVÁNKA DO MATEŘSKÉHO CENTRA

Milé maminky,

ráda bych vás touto cestou pozvala do našeho farního mateřského centra. Nějak nám řádnou řady a je mi líto, že nové maminky s malými dětmi nepřichází. Poprosila jsem maminky „absolventky“, aby napsaly krátké ohlédnutí, čím pro ně a jejich děti mateřské centrum neboli klubík znamenaly. Věřím, že to bude pro vás povzbuzením a už brzy ve středu dopoledne mezi nás přijdete.

Těšíme se, Lída, maminky a dětičky

Už je to téměř 20 let, co se v naší farnosti začaly scházet maminky na mateřské spolu se svými dětmi. Měli jsme tenkrát právě několikaměsíčního kluka, za nějaký čas se nám měla ještě narodit dcera. Starostí hodně, oddychového času málo. A tak jsem možnost setkávání velmi přivítala. Pro mě to byl prostor ke sblížení se s dalšími maminkami z naší farnosti, které jsem znala jen od vidění nebo vůbec a které měly podobně staré děti. A vítaná změna proti běžnému běhu dní. Jedno dopoledne v týdnu jsme s dětmi opustily náš domov a vyrazily na klubík.

Děti si pohrály s jinými hračkami, než znaly z domova, učily se fungovat ve větším společenství mezi dalšími dětmi různého věku. Ty starší měly šanci se lépe seznámit s kostelem, jeho zázemím. A přirozeně se utvářely vztahy jak mezi dětmi, tak se také formoval jejich vztah k Pánu. Prostě nové podněty, které doma nejsou. My maminky jsme najednou na naše děti nebyly samy a měly možnost chvíli si vydechnout a nabrat nový vítr do plachet. Vzájemně jsme si sdílely nové situace v rodinném životě a své zkušenosti, předávaly si rady a doporučení, společně se modlily za naše děti i naše rodiny. Postupně jsme si připravovaly i trochu vzdělávací nebo duchovní program na témata, která nás zajímala a byla pro nás přínosná. Využily jsme jak našich kněží, tak i kontakty na zajímavé osoby, které mezi nás zavítaly. I mezi námi, maminkami, vznikala pevnější pouta.

Zlomovým okamžikem, který posunul toto vzájemné společenství blíž k sobě a také přitáhl a seznámil i naše muže, byla nabídka uskutečnit prodloužený víkend mladých rodin na Jitřavě. Na tento "zájezd" jsme sice každý dojel po vlastní ose, ale vše potřebné bylo předem zajištěno "tetou Lídou" a po celý víkend jsme si užívali luxusu její přítomnosti. Pomohla nám "vykolejit" ze zaběhaných stereotypů a zkusit něco nového. Dnes se tomu možná mnozí pousmějete, co na tom bylo zvláštního. V té době ale nebylo zcela běžné, že by ubytovací kapacity, restaurace apod. měly vybavení pro miminka nebo malé děti. A že by společně někam vyrazila parta rodin s kočárky. Bylo to trochu spartánské, ale vše jsme zvládli a rozhodli se společně vyrazit i v létě na dovolenou. "Rodinný tábor" se pak po mnoho dalších let, až skoro do dospělosti dětí, stal nedílnou součástí letních dobrodružství, na který jsme se všichni těšili a také připravovali. I když děti odrůstaly, mateřská skončila a klubík jsme museli opustit, zůstali jsme spojeni ve vzájemném přátelství i modlitbě. A naše děti díky tomu mají své přátele i z kostela, nejen školy a nevěřících kruhů. Jako křesťané bychom se měli navzájem scházet a posilovat ve víře, nejen „zaskočít“ v neděli na mši. A právě takovou příležitost náš farní klubík nabízí. Jsme vděční za vše, co nám klubík poskytl.

Bartákovi

Ráda poslouchám příběhy ostatních věřících maminek a nechávám se inspirovat jejich přístupem k řešení situací. Líbí se mi, že si děti můžou lépe zvyknout na pravidelnou návštěvu fary a kostela, když už tam mají kamarády.

Andrea

Do mateřského centra chodím s přestávkou už opravdu dlouho a jsem moc ráda, že v naší farnosti takové centrum je. Je to pro mě prostor k setkávání, prostor pro sdílení věcí nejen mateřských, ale i duchovních, prostor pro společnou četbu, modlitbu a prožívání liturgického roku. Je to místo pro děti i pro maminky. Děti si mohou hrát, zvykat na vrstevníky a při tom vnímat, že víra je součástí života, což mi běžná mateřská centra nenabízí.

Martina

Je to již několik let, co jsme byli naposledy na pondělním MC. Postupně tam chodily všechny naše děti a líbilo se nám tam. Program býval různý, občas jsme něco společně vyráběly a snažily jsme si připravovat zajímavá témata. Program dětí záležel na jejich věku a schopnostech. K pravidelným setkáním patřilo také vzájemné sdílení a modlitba. Podařilo se také několik výletů a společných pobytů.

Velkým přínosem bylo několik společných pobytů se společenstvím seniorů. Ukázalo se, že společné výpravy jsou velkým obohacením a mohli jsme se tak více seznámit i s dalšími lidmi ve farnosti. Navštívili jsme společně několik zajímavých míst a stále to považuji za velký dar.

Mateřské centrum považuji za velmi dobře využitý čas. S některými rodinami jsme stále ve spojení a naše děti spolu chodí na výuku náboženství a někdy se také potkávají na akcích pořádaných farností. Považuji za velmi důležité, když se spolu setkávají děti ve farnosti, protože ve škole nemají mnoho věřících spolužáků. A je moc hezké potkávat děti, které známe už od miminek.

A také je třeba zmínit, že svatbou a rodičovstvím nekončí společenský život a modlitební společenství, jen se změní. Maminky a někteří tatínkové mají možnost se společně modlit za své děti právě na farním mateřském centru a pro všechny to může být velkým povzbuzením.

Pavla

Do mateřského centra jsem postupně chodila se všemi svými třemi dětmi, vždy moc ráda. I když bylo občas těžké se ráno vypravit, jsem ráda, že jsem tomu dala přednost před pracemi doma. Poznala jsem za tu dobu spoustu skvělých maminek – žen zhruba v mém věku. Poseděly jsme, popovídaly si o běžných každodenních radostech i starostech, ale i o duchovních tématech. Také jsme se společně za děti modlily. Většinu těchto mých kamarádek dál potkávám, nejen v neděli v kostele, ale i v obchodě nebo třeba před školou, kde čekáme na děti. Jsme vlastně pořád v přirozeném kontaktu. Také jsem ráda, že je v kostele najednou tolik lidí, které poměrně dobře znám a které bych jinak neměla šanci poznat. Mnohá tato přátelství jsou pro mě hodně důležitá a moc si jich cením. Podporujeme se nejen modlitbou, ale i jinou praktickou pomocí nebo sdílením zkušeností.

Markéta

Nové srdce, nový život: občerstvení pro duši na dobu postní a velikonoční – tak zní titul novinky Karmelitánského nakladatelství, jejímž autorem je kněz, vynikající biblista a katolický teolog **Angelo Scarano**. Dobříšský farář, Čech každým coulem, ovšem s italskými kořeny, napsal na objednávku nakladatelství průvodce na každý den těchto „silných“ liturgických dob.

Možná jste zvyklí chodit na ranní mši svatou. Nebo pravidelně ráno rozjímáte. Možná ale, že musíte vstát, rychle obstarat děti a spěchat do práce. Přesto chcete, aby váš den začal koncentrovaně a usebraně. Pak je Scaranova knížka právě pro vás. Věnujte jí 10 minut svého času (v metru, v tramvaji, u snídaně, v obědové pauze, k odpolední kávě) a budete osvěženi a posílení. Věřte mi: vyzkoušel jsem to už u Scaranovy knížky *Připravme cestu Pánu*:

občerstvení pro duši na dobu adventní a vánoční – a fungovalo to. I druhý rok. Jedna rozvinutá nosná myšlenka k liturgickým čtením. Jeden podnět na celý den. To celé na dvou až třech tiskových stranách. Na konci modlitba, pobídka, otázka, výzva, apel, rozjímání...

V křesťanských knihkupectvích se nabízí hodně čtení na dobu postní. V čem je tato knížka jiná? Když jsem s autorem probíral záměr této knihy, zdůraznil jsem mu, že „to chceme celé“. Půst, Svatý týden, Velikonoce, ale i velikonoční oktáv, všechny dny velikonočního období, Nanebevstoupení, Seslání Ducha Svatého. Život s Pánem Bohem v první půlce roku přece není jen trénink na Velikonoce! Je to také pokorná velikonoční radost z Pánova vzkříšení. Radost z nového života, který nám dal ve křtu, radost z nového srdce, které nám očisťuje a rozšiřuje pro dobré skutky. Postní a velikonoční období jsou zkrátka dvě strany jedné mince.

Pavel Mareš
šéfredaktor Karmelitánského nakladatelství

Mám radost, že po průvodci dobou adventní a postní vychází průvodce dobou postní a velikonoční. Jde opět o oslovující formát obsahující biblické texty jednotlivých dnů společně s krátkým výkladem a výzvou, jak Boží slovo uplatnit v rutíně běžného života. P. Angelo se ve svých komentářích se čtenáři dělí o svou moudrost, hluboké znalosti a lásku k Písmu. A to velmi srozumitelně a čtivě. Výzvy jsou podnětné, a pokud jim čtenář věnuje svou pozornost, jsou prostředkem k opravdové proměně, k novému srdci.

Mluvím z vlastní zkušenosti. Dílo *Připravme cestu Pánu* mě dva roky po sobě provázelo Adventem a přineslo ztišení, hloubku i radost do obvykle hektického období. Ke čtení Písma jsem sedala s těšením, co nového přinese. Komentáře jsou vícevrstevné, mohou je číst

ANGELO SCARANO

NOVÉ SRDCE, NOVÝ ŽIVOT

Občerstvení pro duši na dobu postní a velikonoční

opakovaně a pokaždé objevím něco nového. P. Angelo je tak tužkou v ruce Boží – vede k pochopení pokladů skrytých v biblických textech a nabízí jejich propojení s životy, které žijeme dnes. Požehnané dílo!

Chtěla bych lépe rozumět Písmu. Učím se ho číst denně, ale narážím na neznalost kontextu a neschopnost odhalit hloubku napsaného. *Přípravme cestu Pánu a Nové srdce, nový život* jsou výbornými pomocníky! Nesou liturgické texty daného dne a komentáře vedou k tomu nepřehlédnout žádnou z perel, které texty přináší. Láska k Písmu je přes slova na papíře úplně nakažlivá.

P. Angelo je dobrým učitelem. Nenabízí jednoduchý výklad, ale biblickými úryvky provádí a nechává na čtenářích, aby ukryté poklady objevili sami. A tak se z každodenního čtení liturgických textů stává dobrodružná procházka potemnělým lesem, kdy komentář slouží jako baterka – osvětluje místa, kde se třpytí diamanty.

A Písmo dílem Božím má moc člověka proměnit, když mu to dovolí. P. Angelo i tomu pomáhá! Na konci každého komentáře přikládá srozumitelnou a praktickou výzvu. Přistoupit k ní poctivě znamená vykročit k novému srdci, novému životu – Kristu blíže. Co víc v době postní a velikonoční získat?

MUDr. Magdaléna Ježková

Nové srdce, nový život: občerstvení pro duši na dobu postní a velikonoční,
Karmelitánské nakladatelství 2024

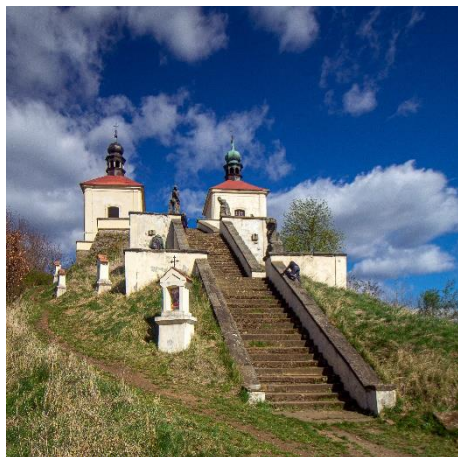
■ ■ ■ TÉMA: KŘÍŽOVÉ CESTY A ZPOVĚDNÍ ZRCADLA

■ ■ PUTOVÁNÍ ZA CESTAMI KŘÍŽE

Vždy na Velký pátek se s rodinou vypravíme na místa se zajímavými křížovými cestami. Neodradí nás špatné počasí a ani během pandemie jsme pouť nevynechali – jen jsme vybrali méně rušná místa. O některá z nich bychom se s Vámi rádi podělili.

Kalvárie Ostré u Úštěku

<https://mapy.cz/s/daperedoju>

Jedno z našich nejoblíbenějších míst, kam se rádi opakovaně vracíme. Jedná se o barokní areál na vrchu Kalvárie nedaleko obce Úštěk. Najdete zde Boží hrob a dvě kaple, ke kterým vede velkolepé pískovcové schodiště, dříve lemované sochami. Z obce Ostré sem stoupá obnovená křížová cesta. Místo skýtá krásné pohledy do okolní otevřené krajiny.

Před příjezdem do obce Ostré je velké parkoviště, které slouží zároveň jako výchozí bod pro turistickou trasu na nedalekou zříceninu Helfenburk. Díky místním nadšencům

Foto: VitVit CC BY-SA 4.0 1

je zřícenina ve velmi dobrém stavu a stojí rozhodně za návštěvu. Včetně procházky okolními lesy tak máte program na celý den.

A pokud by to ještě nestačilo, za vidění stojí i samotný Úštěk. Několik let po sobě se tam ovšem konal jarmark, což jsme si na Velký pátek odpustili.

Turistická rada: Na vrcholku hodně fouká. Mimo postní pátek můžete využít příjemnou kavárnu kousek od začátku křížové cesty, nebo opékat špekáčky na zřícenině Helfenburk (obojí lze i na Velký pátek, ale to není nic pro nás křesťany).

Kalvárie Čestice

<https://mapy.cz/s/fumukasapa>

Na nepřilíh vysokém kopci, daleko od turistického ruchu, se skrývá fascinující areál ve stylu vlášské renesance. Uprostřed je neobvyklá kaple Povýšení sv. Kříže s dvanácti dórskými sloupy. Kolem jsou další čtyři výklenkové kaple křížové cesty a kaple Matky Boží. Při sestupu na druhé straně kopce naleznete dřevěnou poustevnu.

Přestože je místo již značně daleko od Prahy, stojí určitě za návštěvu. Zbytek dne pak můžete strávit poklidným touláním a rozjímáním v okolních lesích.

Turistická rada: Ideální na postní pátek – občerstvení zde nehledejte.

Křížová cesta na Petříně

<https://mapy.cz/s/bafamaruhu>

Také tuto křížovou cestu naši farníci dobře znají a uvádím ji jen pro připomenutí. Každý rok se jí účastní především rodiny s dětmi. Je to také příležitost potkat skupinky z dalších pražských farností.

Turistická rada: Nezapomeňte si pláštěnku. Můžete zde najít sluncem zalité kvetoucí sady, ale také pěkně nevlídné počasí.

Vyskeř

<https://mapy.cz/s/guvarasafu>

V srdci Českého ráje u obce stejného jména se nachází vrch Vyskeř, který obkružuje zrestaurovaná křížová cesta z 19. století. Začíná v obci u novorománského kostela Nanebevzetí Panny Marie. Zde stojí za pozornost především původní dřevěná zvonice.

Na vrcholu kopce najdete empírovou kapli sv. Anny a těsně pod vrcholem je Boží hrob s umělou jeskyní. Křížovou cestu doplňují tři kříže vztyčené před kaplí.

Turistická rada: Hruboskalsko se všemi přírodními krásami je odsud co by kamenem dohodil.

Poutní areál Skalka

<https://mapy.cz/s/fudovumuvu>

Tento významný barokní areál nedaleko Mníšku pod Brdy není snad ani nutné představovat. Najdete zde kapli sv. Máří Magdalény, tyčící se nad Mníškem, klášter Skalka, který dnes slouží jako občasná galerie, a samotnou křížovou cestu vedoucí k poustevně s Božím hrobem. Křížová cesta byla před několika lety obnovena a doplněna o nové reliéfy.

Vystoupat sem můžete po turistické značce z Mníšku, nebo si výlet prodloužit a přes vrchol Babka dojít až do Řevnic.

Turistická rada: Z Prahy je ideální jet vlakem do Řevnic nebo autobusem do Mníšku. O víkendech a svátcích bývá na Skalce v provozu malé občerstvení a ohniště.

Foto: L. Kalista, CC-BY-SA 3.0 1

Svatá Hora u Příbrami

<https://mapy.cz/s/nagocubebu>

V poutním areálu na Svaté Hoře u Příbrami jsme byli již mnohokrát, ale křížovou cestu jsme takřka vždy minuli. Nachází se mírně stranou, kolem dnešní Toufarovy louky.

Nenajdete zde ale obvyklé kapličky, nýbrž prosté dřevěné kříže, které dávají o to větší prostor modlitbě.

Turistická rada: Autem se dá dojet až těsně k poutnímu areálu. Doporučujeme ale využít schodiště vedoucí z Příbrami. Jen pozor, je opravdu dlouhé.

Jiřetín pod Jedlovou

<https://mapy.cz/s/cojzulecu>

Jedenáct rokokových zastavení s bohatou výzdobou Vás dovede až na vrchol Křížové hory ke kapli sv. Kříže. Původní dřevěnou kapli nahradila v 18. století odolná kamenná stavba. Za kaplí sv. Kříže pak najdete ještě Boží hrob spojený s Andělskou kaplí. Vynechat nelze kapli Panny Marie a celý areál dotváří několik soch svatých, volně rozmístěných na začátku cesty.

Cesta do Jiřetína patří k těm delším, ale návštěva poutního areálu určitě stojí za to.

Turistická rada: Jedná se o jednu z nejfotografovanějších křížových cest, tak si také nezapomeňte fotoaparát nebo alespoň mobil a můžete se pochlubit pěknou fotkou v příštím čísle zpravodaje

Foto: Kreuzweg, J. Stejskal

Nakonec zde zmíním místo, které naopak k návštěvě nedoporučím. Přestože se v názvu setkáme se spojením “Křížová cesta”, fakticky se o křížovou cestu nejedná. Jde o soubor patnácti soch různých autorů, které snad spojuje duchovní téma, ale chybí zde nějaká linka a tematická návaznost. Než křížová cesta, nebo cesta vůbec, jde o náhodné seskupení, která nás v mnoha případech nepřesvědčilo ani svou uměleckou hodnotou.

Pokud se sem přesto vydáte, můžete si spravit chuť návštěvou Hospitalu Kuks s krásnou lékárnou a nevynechtejte ani okolní barokní areál.

Turistická rada: Autem dojedete po dálnici téměř až na místo. Místo projítí této “křížové cesty” využijte raději celý čas na samotný Kuks a přilehlé okolí.

Hlaváčovi

■ ■ TIPY NA ZPOVĚDNÍ ZRCADLA

Ačkoliv jsem si svých hříchů většinou velmi dobře vědoma, ráda v rámci zodpovědného zpytování svědomí před zpovědí beru do ruky některé ze svých oblíbených zpovědních zrcadel. Prvními svátostmi smíření mě po mé konverzi a křtu prováděl tradiční **Kancionál**. Zamilovala jsem si jeho modlitbu coby úvod do chvíle zpytování svědomí:

„Bože, Otče nebeský, jsi vševědoucí a znáš mě dokonale. Voláš mě, abych zkoumal svůj život před tebou a poznal se tak, jak mě znáš a vidíš ty. Tvůj Syn, Ježíš Kristus mi svým lidským životem ukázal, jak mám žít já, který nesu jeho jméno – křesťan. Osvět svým Duchem můj rozum, abych se poznal. Dotkni se mého srdce, abych svých hříchů lítoval. Daruj mi statečnost a pokoru, abych se upřímně vyznal. Pohni mou vůlí, abych svá předsevzetí dokázal uskutečnit. Dej mi nadšení pro spravedlnost a dobro.“

Základní Zrcadlo svědomí I. (podle Desatera) je v Kancionálu následováno Zrcadlem svědomí II. (k prohloubení duchovního života), ve kterém je možné na svůj život pohlížet zase z jiného úhlu: skrze vztah k Bohu, k bližním a k sobě samému. Z druhého zpovědního zrcadla mne i po letech stále znovu oslovuje otázka: *Jsem si vědom toho, že základní poslání mého života je spolupracovat s Bohem v církvi na spáse světa?* A do svědomí mi pravidelně promlouvá: *Znám svoje možnosti a své poslání v konání dobra? Nejsem pohodlný sobec?*

Před několika lety se mi dostala do rukou brožura **Příprava na svátost smíření dnes** P. Marka Dundy a kolektivu, vydaného Maticí Cyrilometodějskou, která je dostupná i v elektronické podobě https://www.milujte.se/storage/1345404221_sb_pripava-na-svatost-smireni-dnes--zpovedni-zrcadlo.pdf

Čas od času je pro mne užitečné začít se do této knížičky od začátku a připomenout si ve čtivém a přehledném úvodu vypracovaném formou otázek a odpovědí vše, co se hříchu a zpovědi týká. I v tomto zpovědním zrcadle mám svá „oblíbená místa“, která ke mne vždy znovu promluví:

Co má zvážit ten, kdo by se styděl upřímně se vyzpovídat?

Kdo by se styděl upřímně se vyzpovídat, má zvážit: nestyděl jsem se hřešit před Bohem, který všechno vidí; je lépe hříchy zpovědníkovi ve skrytu vyznat, než v hříchu nepokojně žít a ohrožovat tak svou věčnou spásu; svátost smíření je darem nekonečného Božího milosrdenství a Pán nás s láskou vyhlíží a čeká na naše obrácení, aby nás mohl učinit šťastnými.

Zajímavé a užitečné jsou také body rozepisující se k otázce předsevzetí:

Opravdové předsevzetí zahrnuje následující rozhodnutí: 1. Vyvarovat se alespoň všech těžkých hříchů a každé dobrovolné blízké příležitosti k nim. 2. Statečně vzdorovat zlým náklonnostem a pokušením s využitím nadpřirozených i přirozených prostředků (modlitba, svaté přijímání, život v Boží přítomnosti, pracovitost, přátelskost, četba dobrých knih, aktivní odpočinek, atp.). 3. Odpustit nepřátelům a všem, kdo ublížili. 4. Vrátit cizí věc, napravit dané pohoršení a způsobenou škodu. 5. Je-li třeba, omluvit se a učinit krok ke smíření. 6. Konat všechny své povinnosti. 7. Dát si konkrétní splnitelný úkol, na kterém budu pracovat do příští svaté zpovědi. Především poslední bod obohatil moji zpovědní praxi a pomáhá mi si lépe uvědomovat, na čem chci během týdnů do další zpovědi zapracovat.

Samotné zpovědní zrcadlo je zde opět vedeno podle Desatera a je opravdu aktuální do dnešní doby a vyzpovídává kajícího velmi konkrétně. Tápajícím dává jasnou informaci o tom, co vše je dnes přes možnou „modernost“ špatně:

*Nepohyboval jsem se ve společnosti víře nepřátelské (satanistické koncerty, spiritistické kroužky, zednářské nebo obdobné tajné spolky, komunistická strana)? Nebyl jsem jejich členem?** Hledal jsem pomoc ve východních náboženstvích a jiných duchovních naukách (mantry, čakry, reiki,...)?* Věřil jsem v učení o reinkarnaci?* Neúčastnil jsem se ze zvědavosti duchovních obřadů nekatolického vyznání? Toužím po jednotě všech křesťanů v lásce, ve víře a v jedné Církvi? Věřil jsem ve věšty, vykládání karet, snáře?* Přijímal jsem magii, okultismus?* Sledoval jsem horoskopy? Přikládal jsem důležitost pověrám? Nevyvolával jsem duchy*, nenosil talismany nebo amulety? Nevyužil jsem služeb léčitele, který léčí nedovoleným způsobem (na základě více či méně skrytého doptávání se duchů a v návaznosti na bludné nauky)? Byli pro mne přátelé, zábava, peníze, diskotéka, televize, počítač, tělo, city, pochvala a uznání,... důležitější než Bůh?

Hvězdičkou je pak v zrcadle orientačně označen hřích, jehož materie je objektivně závažná – těžká. U ostatních provinění záleží na míře (velikosti materie) při posuzování, jestli jde o hřích lehký či těžký. Kromě závažné materie musí být splněny další dvě podmínky: úplná vědomost a svoboda, aby šlo o těžký hřích.

... Hazard, automaty, plýtvání času u televize, her a na internetu, jízda na černo, internetové pirátství ale i pojmy jako petting a necking dávají tušit, že tato příručka je velmi užitečná mladším generacím. Do svědomí ovšem umí sáhnout všem. Závěrem obsahuje *Praktické rady pro řešení nelehkých životních situací*, které osvětlují např. otázky předmanželského sexu, neplodnosti, umělého oplodnění či antikoncepce.

■ ■ ■

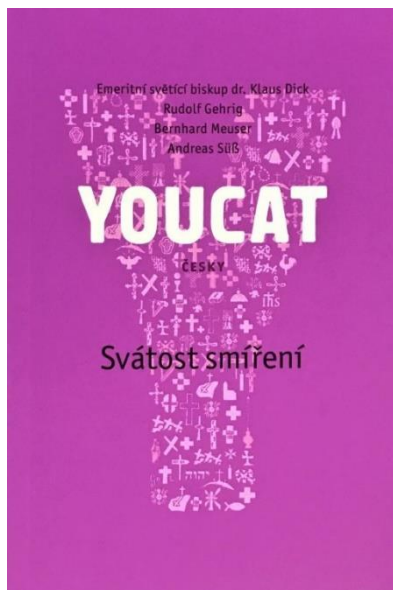
Nikde se nemůžeme tak setkat s Pánem Ježíšem jako na cestě kříže. A nikde se nemůžeme tak dobře poznat jako v zrcadle příběhu jeho utrpení... to jsou slova, kterými končí dojemný úvodní příběh muže středního věku a začíná putování křížovou cestou zpovědníka abbého Julia v knížce **Zpověď na křížové cestě** (FLÉTNA 2023). Jde o text ze samizdatu nalezeného na půdě jednoho řeholního domu, který byl přepsán a upraven ve spolupráci s Kongregací sester Nejsvětější Svátosti České Budějovice. Nabízí neotřelé spojení čtrnácti zastavení, ve kterých se zrcadlí slabosti a provinění jednoho starého kněze – ale nějakým způsobem jistě i nejednoho z nás.

■ ■ ■

Zajímavé oživení přípravy ke zpovědi nabízí knížka **Svátost smíření** z edice **YOUCAT** (Karmelitánské nakladatelství 2021). Svou mladou cílovou skupinu nezapře ani obsahem ani grafickým zpracováním:

Co stojí na vrcholu seznamu nejméně oblíbených věcí? Jednoznačně návštěva u zubaře. Hned po zubařovi následuje zpověď. ... To mám na sebe vyprávět ty nejhorší věci úplně cizímu člověku? No jsem snad blázen? A jít zrovna ke knězi a říkat mu, že jsem kradl, podváděl a lhal? Že jsem posílal spolužáka ke všem čertům a po nocích surfoval na internetu po nevhodných stránkách? To přece vůbec nejde! Co si o mně bude myslet? ... Dobře, něco na tom je. Člověk potřebuje velkou dávku odvahy, aby se přiznal i k temným stránkám vlastního života. ... Svátost smíření je pak pro lepší pochopení připodobňována „pravidelné aktualizaci“, „údržbě“ nebo „sprše po náročném výšlapu“.

Knížka obsahuje neobvyklé zpovědní zrcadlo formou toho, co je „in“ a co je „out“, které nevypočítává jen hříchy. „In“ je totiž především *milovat, vášnivě hledat dobro a stále lépe ho*

uskutečňovat. Knížka je protkána inspirativními citáty světců a křesťanských autorů, citáty z Písma, odkazy na stránky *Katechismu katolické církve pro mládež* (alias žlutého *YOUCATu*), zajímavými informacemi a tipy a v neposlední řadě množstvím rozverných ilustrací. Na otázky mladých lidí ohledně zpovědi zde odpovídá světící biskup i „mládežník“. Všele doporučuji každému, kdo do svého ustáleného způsobu přípravy ke zpovědi potřebují vpustit závan čerstvého vzduchu.

Jak je to krásné, dobrý Otče, že z tvých rukou nemůžeme vypadnout.

Jsou pod námi, když padáme;
jsou vedle nás, když vrávoráme;
jsou nad námi, když hrozí nebezpečí.

Bernhard Meuser

■ ■ ■ PRO DĚTI

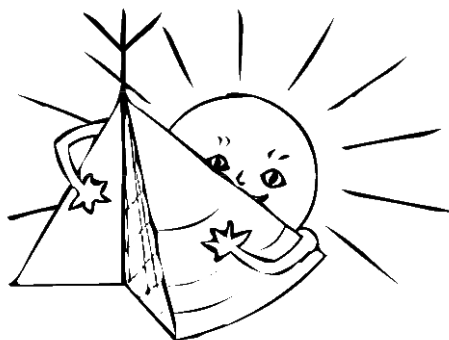
Milé děti,

ještě neuběhly ani dva týdny, co Anička s pomocníky v kostele uklidila betlém a tady ve zpravodaji už čteme o křížové cestě a svátosti smíření. Není to chyba? Ne, je to tak. Ve středu 14. února, na Popeleční středu, začala postní doba. Někdo z vás měl tou dobou jarní prázdniny a popelec dostal v nějakém malém horském kostelíku. Čtyřicetidenní půst rychle uteče a my si budeme připomínat Ježíšovo ukřížování a slavit jeho Vzkříšení, budou Velikonoce!

Svatý František z Assisi postavil v roce 1223 v městě Umbrii živé jesličky pro představu Ježíšova narození. Nejspíš ho inspirovaly pašijové hry o umučení a smrti Ježíše. Lidé mnohem dříve, už od 2. století, s Ježíšem názorně prožívají jeho utrpení. Převlékají se za vojáky, zrádce Jidáše, Piláta, veleradu, ale hlavně za Ježíše, Pannu Marii, Máří Magdalénu, apoštola Jana, Šimona, Veroniku nebo vojáka Longina. Jdou všichni společně s Ježíšem jeho příběhem lásky a bolesti až k smrti na kříži, až ke hrobu. Postupně na 14 zastaveních si s Ježíšem připomínají jednotlivé bolestné události a modlí se za mír, za starosti a trápení lidí na celém světě.

Děti, podobně můžeme s Ježíšem prožívat jeho těžké chvíle v našem kostele, kde je krásné vyobrazení křížové cesty od výtvarníka Pavla Vance. U nás je čtrnáct zastavení zakončené ještě patnáctým – Ježíšovým zmrtvýchvstáním. Symbol naděje, že smrtí rozhodně nic nekončí!

Přijďte se s námi a s Ježíšem křížovou cestu ve středu 13. března od 17 hodin do kostela pomodlit. Zobrazte jednu událost z Kristova utrpení, která vás nejvíc osloví, a přineste

s sebou. Nebo přijďte v převleku nějaké postavy, která Ježíše cestou na Golgotu doprovází. Jsem zvědavá a těším se, co pěkného vymyslíte.

Na Velký pátek dopoledne se vypravíme pomodlit křížovou cestu na vrch Petřín. V roce 1738 tu byla původně postavená úplně první křížová cesta v Čechách. Prý přesně podle křížové cesty v Jeruzalémě, kudy skutečně Ježíš šel. U jejího 1. zastavení se sejdeme v 11 hodin.

Od soboty večer pak už budeme jen a jen slavit – Ježíšovo vítězství = Ježíšovo vzkříšení!

Děti, víte, co jednotlivá zastavení připomínají?

1. Pán Ježíš je odsouzený
2. Pán Ježíš přijímá kříž
3. Pán Ježíš padá poprvé pod křížem
4. Pán Ježíš potkává svou maminku
5. Šimon pomáhá nést Ježíšovi kříž
6. Veronika podává Ježíšovi roušku
7. Pán Ježíš padá pod křížem podruhé
8. Pán Ježíš potkává plačící ženy
9. Pán Ježíš padá pod křížem potřetí
10. Pán Ježíš je svlečen ze šatů
11. Ježíše přibíjejí na kříž
12. Pán Ježíš umírá na kříži
13. Ježíše sundali z kříže
14. Ježíše položili do hrobu

Lída

■ ■ CO SE CHYSTÁ PRO DĚTI

■ Příprava na první svaté přijímání

Pro děti i jejich rodiče začne po Velikonocích, v pátek **19. dubna** od 16 hodin na faře. Dále pak každý pátek od 16 hodin. V neděli **21. dubna** při mši svaté v 10.30 budou děti představeny farnosti s prosbou o modlitbu a přijmou požehnání. V neděli 2. června při mši svaté v 10.30 přistoupí děti slavnostně k prvnímu svatému přijímání. Po dobu přípravy je hlídání mladších sourozenců zajištěno.

■ Příprava na první svaté přijímání

Pro děti i jejich rodiče začne po Velikonocích, v pátek **19. dubna** od 16 hodin na faře. Dále pak každý pátek od 16 hodin. V neděli **21. dubna** při mši svaté v 10.30 budou děti představeny farnosti s prosbou o modlitbu a přijmou požehnání. V neděli 2. června při mši svaté v 10.30 přistoupí děti slavnostně k prvnímu svatému přijímání. Po dobu přípravy je hlídání mladších sourozenců zajištěno.

■ **Postní katecheze**

Při každé postní neděli budou děti jako každoročně plnit úkoly, které dostanou při mši svaté. Splněním úkolů budou děti proměňovat vystřížené čtverečky za dřívka z postního kříže – symbolicky ulehčovat Pánu Ježíši kříž, který nesl na Golgotu také za nás, za naše hříchy a slabosti. Dřívka nebo aspoň vystřížené papírové čtverečky si pak vezměte s sebou na křížovou cestu na Petřín na Velký pátek 29. března dopoledne.

■ **Misijní neděle Laetare**

Vyzýváme všechny šikovné pekaře a pekařky, aby pomohli upéci koláčky – pro velký úspěch opět doma s rodiči nebo babičkami. V neděli Laetare, tj. **10. března**, po skončení každé mše svaté, i po mši svaté v 7 hodin, je pak budeme nabízet u východu z kostela za dobrovolný příspěvek. Výtěžek z koláčků věnujeme jako každoročně na Papežské misijní dílo dětí „Děti pomáhají dětem“ a na naše adoptované děti z projektu Adopce na dálku, na podporu ugandské holčičky Clementiny Adikin a indického chlapce Fernanda Kriřona. Za názvem akce „Děti pomáhají dětem“ se skrývá aktivita našich dětí – pečení koláčků a jejich následný prodej. Stojí to čas a nějaké úsilí, ale přispějeme na dobrou věc – pomůžeme chudým dětem. Všem dárcům předem děkujeme.

■ **Křížová cesta s dětmi v kostele**

Ve středu **13. března** od 17 hodin v kostele. Děti, připravte si doma nějaké zajímavé ztvárnění jednoho ze zastavení křížové cesty a přineste s sebou. Všechno jako každoročně v kostele vystavíme.

■ **Postní svátost smíření dětí**

V týdnu před Svatým týdnem v pondělí 18., v úterý 19. a ve středu 20. března od 17 hodin – děti přednostně.

■ **Křížová cesta na Petříně**

Na Velký pátek **29. března** dopoledne. S dětmi i našimi farníky se půjdeme pomodlit křížovou cestu na Petřín. Sraz v 10 hodin u kostela ve Strašnicích nebo v 11 hodin u prvního zastavení Křížové cesty na Petříně. Děti, vezměte si s sebou dřívka, která postupně získáte za plnění postních úkolů v neděli v kostele při mši svaté, nebo jen splněné papírky, vyměníme vám je za dřívka.

Návrat ke kostelu kolem 13. hodiny. Nezapomeňte na teplé oblečení, případně pláštěnku! Na Petříně to často hodně fouká!

■ **Pouť k Pražskému Jezulátku**

V pondělí **10. června** na poděkování za uplynulý školní rok. Od 16 hodin zde bude P. Karel sloužit děkovnou mši svatou. Sraz před farou v 15 hodin nebo v 15.50. před kostelem Panny Marie Vítězné v Karmelitské ulici. Po mši svaté dostanou děti, které chodí na náboženství, vysvědčení. Doprovod dětí od strašnické fary a zpět bude zajištěn.

■ ■ ■ PROGRAM DIVADLA MÁJ

pozvání na pohádky pro děti

18. 2.	Sluncomrak – premiéra
25. 2.	Hračky
6. 3.	Mařka
10. 3.	Hrnečku vař aneb Dvě pohádky pro mlsné jazýčky
17. 3.	Sluncomrak

Pohádky se hrají ve farním sále, jednotné vstupné 60 Kč, více na <https://www.divadlomaj.cz/>.

■ ■ ■ PROGRAM BOHOSLUŽEB O VELIKONOCÍCH 2024

Neděle	24. 3.	Květná neděle	7.00, 9.00, 10.30, 18.00
Čtvrtek	28. 3.	Zelený čtvrtek	18.00 mše svatá adorace v Getsemanské zahradě do 24.00
Pátek	29. 3.	Velký pátek	od 9.00 adorace v Getsemanské zahradě 15.00 modlitba křížové cesty v kostele 18.00 obřady Velkého pátku
Sobota	30. 3.	Bílá sobota	9.00 – 17.00 adorace u Božího hrobu 20.00 Velikonoční vigilie
Neděle	31. 3.	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně	7.00, 9.00, 10.30, 18.00
Pondělí	1. 4.	Pondělí velikonoční	9.00, 18.00

Možnost svátosti smíření před Velikonocemi

Čtvrtek	21. 3.	10.00 – 12.00	14.00 – 18.00
Pátek	22. 3.	10.00 – 12.00	14.00 – 18.00
Sobota	23. 3.	10.00 – 12.00	14.00 – 18.00

Po domluvě je možný i jiný čas. Je velmi dobré využít možnosti svátosti smíření přede mší svatou během celé Postní doby. Mělo by být v zájmu každého, aby ve Svatém týdnu (po Květné neděli) byl už vyzpovídán a připravený slavit Velikonoce s čistým srdcem.

Věnujte, prosím, pozornost rozpisu velikonočních bohoslužeb a také rozšířené možnosti přijmout svátost smíření před Velikonocemi. Samozřejmě se zpovídá i běžně hodinu před mší svatou, nebo i jindy podle dohody. Rádi také navštívíme vaše nemocné u vás doma. Stačí požádat a domluvit se na návštěvě.

Váš Otec Karel

■ ■ ■ PROGRAM FARNOSTI NA ŠKOLNÍ ROK 2023/2024

Bohoslužby v našem kostele	pondělí–pátek	18.00
	sobota	7.00, 18.00
	neděle	7.00, 9.00, 10.30, 18.00
Příležitost ke svátosti smíření, osobní rozhovor s knězem	půl hodiny přede mši sv. nebo dle domluvy	
Návštěva nemocných	dle domluvy s knězem	
Živý růženec	první pondělí v měsíci po mši sv.	
Adorace se zpěvy z Taizé	třetí pátek v měsíci po mši svaté	
Výuka náboženství	předškolní děti	úterý 16.00
	1. – 2. třída	pondělí 16.00
	2. – 3. třída	úterý 16.00
	4. – 5. třída	středa 16.00
	6. – 9. třída	čtvrtek 16.00 (od října)
Příprava dospělých na křest	v pondělí po mši sv.	
Příprava dětí ke svatému přijímání	Kromě výuky náboženství začne kurz od jara v pátek odpoledne spolu s rodiči.	
Příprava na biřmování dospělých	v pondělí po mši sv.	
Příprava na svátost manželství	dle domluvy s knězem; je nutné včas dojednat	
Křest dětí – příprava rodičů	příprava a termín dle domluvy s knězem	
Farní knihovna půjčuje	Středa	16.45 – 17.45
	neděle	10.00 – 11.30
	1. neděle v měsíci	8.00 – 11.30 v kavárně
Skupina KAAOKAZHATIA	zkoušky v neděli od 9.15	
Dětská schola (Malá Kalča)	Zkoušky v pondělí odpoledne	
Chrámový sbor Cantus amici	zkoušky v pondělí od 19.30	
Mateřské centrum	středa od 9.30 do 12.00	
Setkání seniorů	každé druhé úterý v měsíci od 9.30	
Vycházky seniorů	4. úterý v měsíci dle dohody	
Farní kavárna	neděle 8.00 – 12.00	
Úklid kostela	pondělí od 12.30	

Srdečně zveme další farníky k zapojení se do farního života. Zvláště uvítáme všechny, kdo by byli ochotni nabídnout pomocnou ruku – v knihovně, ve schole, ve farní kavárně, při úklidu kostela.

Římskokatolická farnost
u kostela Neposkvrněného
Početí Panny Marie

Mnozí říkají: 'Napáchal jsem příliš mnoho zlého, Bůh mi nemůže odpustit.' To je ovšem veliké rouhání. Znamenalo by to, že člověk chce omezovat Boží milosrdenství. Jenže to meze nemá, je bez hranic. Nic neuráží Boha tak velice jako pochybnosti o Jeho milosrdenství.

Jan Maria Vianney

Vydává farnost u kostela Neposkvrněného početí Panny Marie
Praha – Strašnice

Ke Strašnické 1000/10, 100 00 Praha 10

tel.: 274 782 480

e-mail: k.koci@gmx.com

www.farnoststrasnice.cz

zpravodaj@farnoststrasnice.cz